

ת"פ 49611/06/13 - מדינת ישראל נגד ע אלרחי מראעבה

בית משפט השלום בכפר סבא

17 פברואר 2015

ת"פ 49611-06-13 מדינת ישראל נ' מראעבה

49645-06-13

בפני כב' השופט עמית פרייז
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ע אלרחי מראעבה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג ועו"ד ליאת שפיר

הנאשם, אביו והערב הנוסף וב"כ עו"ד שרון גלסנר מהסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נוכח הודאתו, הריני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ה, 17/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בחודש יוני 2013.

תחילה יצוין כי לא מדובר במקרה אופייני שבו תושב אזור יהודה ושומרון נכנס לשטח המדינה מבלי שיש לו אישור כלל לשהות בשטחה. אלא המדובר במי אשר היה לו אישור לשהות בשטח המדינה, אך באופן מוגבל לאזור קו התפר. משמע, המדובר למעשה בכניסה לשטח המדינה תוך סטיה מתנאי היתר, והגם שאין עבירה ספציפית שכזו, הרי שלעניין העונש יש לכך משמעות של ממש בהשוואה למי שנכנס לשטח המדינה ללא היתר כלל. יודגש בהקשר זה כי אחד השיקולים החשובים בקביעת העונש בעניינם של שוהים בלתי חוקיים הינו פוטנציאל המסוכנות שבכניסתם הלא חוקית ועניין זה מקבל משמעות פחותה בענייננו, בשים לב לכך שלנאשם הותר לשהות באופן מוגבל גיאוגרפית בשטח המדינה.

לצד זאת, יש מקום לקבוע את מתחם הענישה בשים לב לפסיקת ביהמ"ש העליון וערכאות נוספות. לעניין זה יובהר כי הפסיקה מהעת האחרונה הידועה כהלכת אל הרוש קבעה את המתחם שקבעה מתוך נקודת מוצא שהמדובר במי שעומד לדין לראשונה בגין העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. לא כך הם פני הדברים בענייננו, כאשר הנאשם עומד לדין זו הפעם השלישית בשנים האחרונות בגין עבירות מסוג זה.

בד בבד, התביעה מבקשת להסיק מכך שהמתחם הראוי נע בין חודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל, כאשר מסתמכת לעניין זה על פסיקה שנקבעה לפני הלכת אל הרוש וכאמור הלכת אל הרוש לא חלה על המקרה שלפנינו. בד בבד, הפסיקה לפני הלכת אל הרוש לא הייתה אחידה ואף ניתנו פסקי דין שבהם הרף התחתון עמד על מאסר על תנאי ודי להפנות בעניין זה לשני פסקי דין מנחים בבימ"ש זה בת.פ. 4883-07-13 + 7126-07-13 בעניין שחתית וחדיר, וכן בת.פ. 25812-05-13 בעניין ג'ראדא. פסיקה זו בוודאי שרלבנטית אף היום כאשר מדובר בשוהים בלתי חוקיים שלא חסים בצלה של הלכת אל הרוש.

העולה מן המקובץ שאין כל מניעה לקבוע אף בעניינו של הנאשם שבפני שלא עומד לדין פעם ראשונה שהרף התחתון בהיבט המאסר הינו מאסר מותנה. יובהר שכאשר נקבע רף תחתון שכזה, הרי שאין הוא צריך להיות מצומצם אך ורק למאסר מותנה במובן של גזירתו בתיק הנוכחי, אלא אף אותו רציונל של המתחם מאפשר אף החלתו במקרה של הארכת תקופת מאסר מותנה קודם.

בענייננו, סבורני כי כך יש לנהוג עם הנאשם וזאת על אף עברו המכביד כאמור פעם שלישית שבה הוא עומד לדין כאשר בפעם הקודמת אף נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל בסה"כ והוטל עליו המאסר המותנה שהינו בר הפעלה כיום. זאת אני סובר בשים לב לכך שמאז האירוע נשוא כתב האישום חלפה תקופה של למעלה משנה וחצי, כאשר הנאשם לא עבר כל עבירה קלה כחמורה על חוק הכניסה לישראל ואף בכלל. יוצא איפוא שהנאשם היטיב בעקבות הליך זה להבין את המותר והאסור אף בשים לב לקיומו של האישור המוגבל שהיה לו באותה עת לכניסה לישראל.

נאמנים עלי דבריה של הסניגורית הנכבדה לפיהם בשים לב להיבטים לחומרה שצוינו, ניתן לקבל הארכת תקופת מאסר על תנאי תוך הכבדה על הנאשם בהיבט הכספי כך שיקבע כקנס סך משמעותי של 5,000 ₪ שמהווים הפקדה ולאחר שאביו שהפקיד את הסכום נתן הסכמתו לכך. יצוין כי הטלת קנס בעניינם של שוהים בלתי חוקיים איננה מבחינת מחזה

נפוץ, וגם אם נעשית הרי שדרך כלל הקנס נמוך באופן ניכר מהקנס בו עסקינן כעת. בוודאי שיהיה בהטלת הקנס להוות מסר מרתיע לנאשם ואף יגשים את השיקול של הרתעת הרבים.

סוף דבר אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הארכת תקופת המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 48056-06-11 למשך שנתיים נוספות החל מהיום.

ב. קנס בסך 5,000 ₪ אשר יחולט מתוך הפקדון בסכום זהה שהפקיד הנאשם בתיק מ"י 45845-06-13.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ח שבט תשע"ה, 17/02/2015 במעמד הנוכחים.

עמית פרייז , שופט

הוקלד על ידי אביגיל כהן